

12 Závěr a shrnutí

V rozsahu této rigorózní práce byly zohledněny klíčové body mezinárodní právní úpravy silničního přepravního práva spolu se zohledněním některých přidružených právních institutů, které mají pro přepravní obor neopomenutelný význam. Při zpracování práce byly nacházeny další a další oblasti právní úpravy, které by samy o sobě vydaly na zpracování práce obdobného rozsahu. Znění úmluvy, které svým rozsahem tisku nepřevyšuje dva tucty stran, již za svých více než padesát let existence vydalo na tisíce stránek převážně zahraniční odborné literatury. V porovnání s tímto faktem nabízí tato rigorózní práce v souladu s úvodní kapitolou hlubší rozbor bodů dané problematiky odpovědnosti dopravce, které autor považuje za nedostatečně zmapované a jejichž souhrnné publikování může přispět právní teorii i praxi.

Při rozsahu mírně překračujícím sto stran je tak práce vhodná jako sdělení odborné veřejnosti v souladu s původním záměrem, ale zároveň může posloužit i jako návod veřejnosti laické pro pochopení právní problematiky nezbytné k úspěšnému podnikání na poli mezinárodní silniční nákladní dopravy. Na druhou stranu byly v některých kapitolách rozebrány za použití zejména zahraniční literatury i problémy teoreticko-právní - akademické, jejichž řešení v dnešní době ještě není zcela zřejmé a budou vyžadovat další diskuzi. I to je důkaz o tom, že Úmluva CMR zůstává stále živým právním instrumentem, který prokázal svoji účinnost i přes nemalé obtíže s jeho interpretací. To je patrné i na často nejednotné judikatuře soudů členských států, a to i přes to, že úmluva nebyla za dobu své existence nijak zásadně novelizována.

Mimo zadaný rozsah rigorózní práce zůstávají otázky týkající se zejména samotné přepravní smlouvy v mezinárodní silniční nákladní dopravě a dále pak problematiky odpovědnostního pojištění. Oba zmíněné okruhy spadají dle názoru autora do odlišných právních odvětví a nezbylo pro ně tak v předkládané práci místo. Nicméně je na místě jejich zmínění a odkázaní případných čtenářů na samostatné publikace rozebírající tyto instituty dopodrobna. Zejména pak kvalitně vybrané odpovědnostní pojištění je pro dopravce často otázkou „přežití“ a jeho volba závisí na znalosti možných rizik vyplývajících z přepravy zásilek.

Na samotný závěr stojí za zmínění, že za zásadní přínos k budoucímu sjednocení v rozhodovací praxi českých soudů a zároveň vyšší erudici v dané oblasti i mezi účastníky přepravně-právních vztahů lze již dnes pokládat vydání dvou nových knižních titulů v českém jazyce, které se monograficky věnují právnímu výkladu Úmluvy CMR. Jsou tak k dispozici celkem tři ucelené aktuální knižní vydání, čímž se české právní prostředí začíná, i když pozvolna, přibližovat jurisprudenci zejména západní Evropy. Další publikací odborných článků na téma odpovědnosti mezinárodního silničního dopravce bude možné pozvednout všeobecné právní povědomí nejen mezi dopravci, ale i mezi odbornou právní veřejností, což zajisté ve výsledku povede k pozvednutí celého přepravního oboru i z ekonomického hlediska.